

Zavadszky Gábor

Egy olyan emberre, egy olyan labdarúgóra emlékezünk születésének az ötvenedik évfordulóján, aki egész életével igazolta mi is az igazi sport, milyen az igazi sportbarátság. Egy olyan labdarúgóra, aki egyé tudta kovácsolni a zöld és a kék szíveket, akinek a neve hallatán mindig tisztelettel csattantak össze akár a zöld, akár a kék tenyerek, még akkor is, ha éppen egymásnak feszült az FTC és az MTK. Zavadszky Gábor egyike azon keveseknek, akik mindkét klub értéktárában legendává tudtak nemesedni. Zavadszky Gábor ma 50 esztendeje született. Normál esetben ilyenkor nem a temetőbe jövünk, hanem köszöntőbe igyekszünk az ünnepelthez, hiszen az ötvenedik életév betöltése igazán nevezetes dátum egy ember életében. Zavának, mert hisz mindenki így hívta a futballpályák környékén, nem adta meg a sors, hogy így köszönthessük. Hozzá lassan 19 éve már csak ide, a temető csendjébe jöhetünk el, hogy emlékezzünk rá. Emlékezzünk a mosolyára, emlékezzünk a játéktudására. Utóbbi az életében sokan nem is az értékén kezelték. Pedig mekkora érték az, ha valaki tagja, aktív tagja tudott lenni a Ferencváros dicsőséges története egyik legendás csapatának, amelyik 1992-től 1998-ig két bajnoki címet, három Magyar Kupa győzelmet és három Szuperkupa győzelmet tudott szerezni, megfejelve mindezt a máig emlegetett első, szédületes BL csoportkörös szerepléssel. 1998-ban Dunaújvárosba költözött, mit tesz Isten, ott is bajnoki címig menetelt a csapatával. És, mert tán három a magyar igazság, a 2001-es újabb klubváltását követően, amikor a Hungária körútra tette át a székhelyét, 2003-ban jött a harmadik magyar csapattal elért bajnoki cím, aminek mi a Ferencvárosban kevésbé örültünk, mert az nekünk is állt akkor, de Zava sikerét megsüvegeltük. Ahogy a Hungária úton sem haragudtak meg rá, amikor 2004-ben rövid ideig újra zöld-fehérbe öltözött. Ha tudtuk volna, mi következik a következő állomáshelyén, Cipruson, soha nem engedjük el. De nem tudtuk, honnan is tudhattuk, nem is gondoltuk, hogy egy ártatlannak tűnő sérülésbe bele lehet halni. Ma már sajnos tudjuk. Tudjuk, de nem felejtünk, születésének ötvenedik évfordulóján emlékezünk arra az emberre, arra a futballistára, aki mindig mosolygott, akinek mindenkihez volt jó szava, örökre velünk maradsz Zava!

Budapest, 2024. szeptember 10.